

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Budapesti Színház

"1911"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Városligeti Színház sorsa

Forrás: Budapesti hírlap

Bp.

(Hely)

1911

(Idő)

III/21

(Köt. v. füz.)

* (A Városligeti Színház sorsa.) A mai esti lapok a Városligeti Színházról azt jelentették, hogy Feld Zsigmond igazgató ellen többrendbeli végrehajtás történt s a színház pénztárának és napi jövedelmének ellenőrzésére zárgondnok kirendelését kérték. Az egyik lap értesülése szerint Feld Zsigmond Beöthy Lászlónak akarja átadni a Városligeti Színházat. Beöthy igazgató a róla közölt hirt a leg határozottabban megcáfolta. Feld Zsigmond igazgató pedig a következő nyilatkozat közlésére kért benünket:

A Városligeti Színház sem fönnállása óta, sem most nem küzd nagyobb anyagi bajokkal, mint a kezdet nehézségeivel küzdő más vállalatok tömege szokott, melyek a gyermek betegségen tulesve, utóbb gyümölcsozón prosperálnak. A mikor a Városligeti Színház állandósítását elhatároztam és megvalósítottam, teljesen tisztában voltam azokkal a nehézségekkel, a melyekkel odakünt egy színháznak, különösen a téli hónapokban küzdenie kell és éppen azok tudatában kellőképpen vértetem is magam minden eshetőség ellen. Az a hitel, a melyet vállalatom számára igénybe vettem, nemcsak jóval alul van aktívám alatt, de egyáltalán nem olyan természetű, hogy csődveszedelmet foglalna magában. Ellenem hitelezőim, a kik becsületes emberek, a kik a hitelnyújtáskor teljesen tisztában voltak anyagi helyzetemmel, nemcsak hogy nem kérnek csődöt, csődöt kérni nem fognak, de csődöt nem is kérhetnek, mert arra ok nem forog fönn a jelenben és nem fog fönforogni a jövőben sem. A kik nekem hiteleztek, azok segítő társamul szövöttek és nem óhajtának hóhérai válni nekem, vagy kulturális és németből magyarrá lett hazafias vállalatomnak, a melynek jelentőségei ugy a székesfőváros törvényhatósága, mint a magas kormány nagy bölcsen fölismerete és anyagi és erkölcsi támogatásra méltónak ítélte és itéli. Az

általam vezetett és a sajtó tulnyomó részének elismerésével működő karaván haladni fog továbbra is a maga útján, mert az az ut, a melyet én követek, a tisztesség és becsületesség utja volt és marad mindenkoron. A Városligeti Színház az én jogos birtokom, abból engem 37 éves fővárosi makulátlan munkásságom után senki és semmi ki nem forgathat. Ez nemcsak az én becsületes kérdése, hanem becsület kérdése a székesfőváros törvényhatóságának, mely érdemeim elismeréséül megkoszoruzott, becsület kérdése a kormánynak, mely leiratban elismerését nyilvánította hazafias működésemért és becsület kérdése a magyar színészetnek, melynek egyeteme érdemeim jutalmazásául egyesülete örökös disztagiává választott. Hozzátehetem még, hogy az ország első műintézete, a Nemzeti Színház volt igazgatója is méltónak ítelt arra, hogy személyem és érdemeim megbecsüléséül királyi kitüntetésre ajánljon.

A becsület ilyen halmaza ellen a becsületességnek még oly élesre fent fegyvere is eredménytelen harcot vív. Részletesebben, a míg arra nem kényszerítenek, nem nyilatkozom.